

indbragte Lovforslaget, at det ikke var saadan meget stærkt gennemarbejdet og nok kunde trænge til nærmere Efterhyn, og bebude, at om det ikke lykkedes denne Gang at gennemføre det, vilde han komme igen med det. Jeg tror, det vilde have været heldigere, om han ikke havde indbragt det, før han havde overvejet det nærmere, eller om han vilde tage det tilbage. — Jeg skal kun tillade mig ganske faa Bemærkninger om Forslaget, thi her foreligger jo flere Forslag, som gaa ud paa noget lignende, og mod et af dem har jeg gjort en Række Indvendinger, som ogsaa kunne gøres imod dette Forslag; dem skal jeg ikke gentage; men jeg skal kun tillade mig at gøre opmærksom paa nogle Ting, som gøre, at jeg finder dette Forslag saa ufuldkomment, at det aldeles ikke egner sig som Grundlag for nogen Bgning. Det ærede Medlem vil paalægge en Kopstat, saaledes har han selv betegnet det, i § 3, som skal udredes med 4 Kr. aarlig af hver Mand og 2 Kr. aarlig af hver Kvinde i Alderen fra 18 til 50 Aar. Men hvad skal der gøres, naar en Mand eller en Kvinde ikke kan eller ikke vil betale denne Kopstat? Det indeholder Forslaget intet om, og det ligger saa overordentlig nær at sige, at det maa vi have at vide med det samme; det maa staa i Lovforslaget, man maa vide, hvad man har at holde sig til ligesom i alle andre lignende Forhold. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvor vidt denne Stat er tilraadelig og hensigtsmæssig, jeg antager det ikke; det kunde unøgtelig være interessant at se, om Folketinget vilde give det ærede Medlem Ret i, at det fortjener Overvejelse, om man vil gaa til denne Kopstat; det vilde unøgtelig interessere mig at faa dette at vide. Dernæst siger det ærede Medlem, at der skal i hver Kommune oprettes et Alderdomsraad, og dette Alderdomsraad skal opkræve og forvalte Bidragene i deres Kommune, skaffe sig den fornødne Underretning saa vel om de bidragpligtige som om dem, der ere berettigede til Alderdomsforsørgelse. Raadet udbetaler denne kvartalsvis til vedkommende og har tillige at aflægge aarligt Regnskab, der offentliggøres. Det er en ganske alvorlig Opgave at stille dette Alderdomsraad, og jeg veed ikke, om der ikke vilde behøves et særligt Departement i Ministeriet til at løse denne Opgave efter dette Lovforslag, men at der behøves et større Kontor i hver enkelt Kommune her i Landet, og at de Mænd, der skulle ind i Alderdomsraadet, ville faa en meget vanskelig Opgave at løse, er klart, saa

det er en saadan Opgave, som vanskelig vilde kunne gøres til Genstand for almindeligt borgerligt Ombud. Saa skal Raadet affatte Fortegnelse over dem, der skulle yde Bidrag, og over dem, der ere berettigede til Understøttelse og indsende denne til Ministeriet, der saa af Statskassen, gennem Amtsstuerne, udbetaler sit Bidrag. Hvor det skal betales, er mig ikke klart, det ærede Medlem sagde til Kommunen, men det skal dog vel være til Alderdomsraadet. Det skal jo nemlig gaa saaledes til, at Alderdomsraadet skal selv opkræve og fordele, hvad der indkommer ved denne Kopstat, og Regeringen skal give Bidrag dertil, naar enten en Ol- eller en Maltstat bliver vedtaget; der staar for Resten intet i Loven om, at det er dennes Veløb, der skal anvendes hertil, men det ærede Medlem sagde, at naar man saar en saadan Stat, saa vil Statskassen komme i Besiddelse af de nødvendige Midler, men hvem dette Bidrag skal udbetales til, det er ikke klart, og det er for saa vidt ogsaa ligegyldigt, for jeg antager egentlig, at hele dette Apparat vil blive ubrugeligt; men det vilde dog blive nødvendigt at have bestemte Regler for, hvorledes Statens Bidrag skulle fordeles, hvem de skulle komme til Gode og i hvilket Omfang, og det antager jeg dog, der bør staa i en saadan Lov. Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og for øvrigt kun udtale, at jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde tage Forslaget tilbage, det tror jeg, at Forslaget var bedst tjent med.

Forslagsstilleren (L. Larsen): Jeg skal villig erkende overfor den højtærede Minister, at den Paragraf, som han talte om, trænger til en noget nærmere og fyldigere Form end den, jeg har været i Stand til at give den, i alt Fald paa dette Tidspunkt, men jeg kan ikke indse, at der, som den højtærede Minister, udtalte sig, skulde være et større Kontor i hver Kommune, for saa omfangsrig og fyldig vil Sagen ikke blive. Dette at vide lidt Bæst med, hvem der er skattepligtig, og hvem der skal betale, er slet ikke saa vanskeligt. Jeg anser ikke det for en nær saa stor Virksomhed som den, Sogneraadet har, idet det skal beskæftige sig med meget, nemlig paaligge Statter, opkræve dem, udbetale o. s. v.; det er en ganske anderledes vanskelig Sag. Her vil Sagen i alt Fald blive anderledes, eftersom den kommer frem med fastere og bestemte Regler, end Sogneraadet i og for sig